Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 9 października 2014 r.

w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7222)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/709/UE)

(Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/251 z dnia 13 lutego 2015 r.	L 41	46	17.2.2015
►**M2**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/558 z dnia 1 kwietnia 2015 r.	L 92	109	8.4.2015
►**M3**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/820 z dnia 22 maja 2015 r.	L 129	41	27.5.2015
►**M4**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1169 z dnia 14 lipca 2015 r.	L 188	45	16.7.2015
►**M5**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1318 z dnia 29 lipca 2015 r.	L 203	14	31.7.2015
►**M6**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1372 z dnia 7 sierpnia 2015 r.	L 211	34	8.8.2015
►**M7**	Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1405 z dnia 18 sierpnia 2015 r.	L 218	16	19.8.2015

▼B

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 9 października 2014 r.

w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 7222)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/709/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ([1]), w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ([2]), w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ([3]), w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie Rady 2002/60/WE ([4]) ustanowiono minimalne środki, które należy zastosować w Unii w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń, w tym środki, które należy wprowadzić w przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń w gospodarstwie trzody chlewnej i w przypadkach, gdy afrykański pomór świń jest podejrzewany lub potwierdzony u zdziczałych świń. Środki te obejmują opracowywane i wdrażane przez państwa członkowskie, a zatwierdzane przez Komisję plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji zdziczałych świń.

(2) Afrykański pomór świń występuje od 1978 r. na Sardynii we Włoszech, a od 2014 r. został wprowadzony do innych państw członkowskich położonych w Europie Wschodniej, w tym Estonii, Łotwy, Litwy i Polski, z sąsiadujących państw trzecich, w których choroba ta jest szeroko rozpowszechniona.

([1]) Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.
([2]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.
([3]) Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.
([4]) Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

▼B

(3) W celu skoncentrowania środków kontroli, zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby i niepotrzebnym zakłóceniom w handlu w Unii oraz uniknięcia nieuzasadnionych barier w handlu z państwami trzecimi zainteresowane państwa członkowskie ustanowiły w trybie pilnym obszary zakażone i obszary narażone na zakażenie, które zostały określone na poziomie Unii we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi w drodze decyzji wykonawczych Komisji skonsolidowanych decyzją wykonawczą Komisji 2014/178/UE ([1]). W decyzji tej określono również środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt dotyczące przemieszczania, wysyłki świń oraz niektórych produktów pochodzących od świń i znakowania mięsa wieprzowego z obszarów wymienionych w załączniku do tej decyzji w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby na inne obszary Unii.

(4) Decyzją Komisji 2005/362/WE ([2]) zatwierdzono przedstawiony Komisji przez Włochy plan zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń na Sardynii, a decyzją wykonawczą Komisji 2014/442/UE ([3]) zatwierdzono plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń na niektórych obszarach Litwy i Polski.

(5) Afrykański pomór świń może być uznany za chorobę endemiczną w populacjach świń domowych i zdziczałych niektórych państw trzecich graniczących z Unią i stanowi stałe zagrożenie dla Unii.

(6) Choroba ta może stanowić zagrożenie dla stad świń na niedotkniętych nią obszarach państw członkowskich, w których obecnie choroba ta występuje, mianowicie Estonii, Włoch, Łotwy, Litwy i Polski, a także stad świń w innych państwach członkowskich, w szczególności w kontekście handlu towarami pochodzącymi od świń.

(7) Estonia, Włochy, Łotwa, Litwa i Polska przedsięwzięły środki mające na celu zwalczanie afrykańskiego pomoru świń w ramach dyrektywy 2002/60/WE, a Estonia i Łotwa mają przedłożyć Komisji do zatwierdzenia swoje plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń zgodnie z art. 16 wspomnianej dyrektywy.

(8) Należy wymienić w załączniku państwa członkowskie i ich obszary, których to dotyczy, w zależności od poziomu ryzyka. Różne części załącznika powinny uwzględniać sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń i tego, czy choroba dotyczy gospodarstw trzody chlewnej i populacji zdziczałych świń (część III i IV), tylko populacji zdziczałych świń (część II) czy też ryzyko wynika z pewnej bliskości zakażenia

([1]) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/178/UE z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 95 z 29.3.2014, s. 47).

([2]) Decyzja Komisji 2005/362/WE z dnia 2 maja 2005 r. zatwierdzająca plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń na Sardynii we Włoszech (Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 37).

([3]) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/442/UE z dnia 7 lipca 2014 r. zatwierdzająca plany zwalczania afrykańskiego pomoru świń u zdziczałych świń na niektórych obszarach Litwy i Polski (Dz.U. L 200 z 9.7.2014, s. 21).

▼B

w populacji zdziczałych świń (część I). W szczególności należy zróżnicować, czy sytuacja epidemiologiczna została ustabilizowana, a choroba stała się endemiczna (część IV), czy sytuacja jest w dalszym ciągu dynamiczna, a jej rozwój niepewny (część III). Klasyfikacja terytoriów lub części państw członkowskich w częściach I, II, III i IV według populacji świń, których dotyczy choroba, może jednak wymagać dostosowania poprzez uwzględnienie dodatkowych czynników ryzyka ze względu na lokalną sytuację epidemiologiczną i jej rozwój, zwłaszcza na nowo zakażonych obszarach, gdzie służby dysponują mniejszym doświadczeniem w zakresie epidemiologii choroby w różnych systemach ekologicznych.

(9) Pod względem ryzyka rozprzestrzenienia się afrykańskiego pomoru świń przemieszczanie różnych towarów pochodzących od świń stwarza różne poziomy ryzyka. Zgodnie z opinią naukową Europejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Żywności z 2010 r. ([1]) zasadniczo przemieszczanie żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących od świń z obszarów zakażonych stwarza wyższe ryzyko pod względem narażenia i konsekwencji niż przemieszczanie mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych. Dlatego też należy zakazać wysyłania żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, produktów ubocznych pochodzenia wieprzowego, a także niektórych rodzajów mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z niektórych obszarów państw członkowskich wymienionych w częściach I, II, III i IV załącznika do niniejszej decyzji. Zakaz obejmuje wszystkie gatunki świniowatych wymienione w dyrektywie Rady 92/65/EWG ([2]).

(10) Aby uwzględnić różne poziomy ryzyka zależnie od typu towarów pochodzących od świń oraz sytuacji epidemiologicznej w zainteresowanych państwach członkowskich i obszarach, należy przewidzieć pewne odstępstwa dla każdego typu towaru pochodzącego od świń pochodzącego z terytoriów wymienionych w różnych częściach załącznika do niniejszej decyzji. Odstępstwa te są także zgodne ze środkami zmniejszającymi ryzyko w przypadku przywozu w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, wskazanymi w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt. W niniejszej decyzji należy również przewidzieć dodatkowe środki ochronne i wymogi dotyczące zdrowia zwierząt lub zabiegi dotyczące odpowiednich towarów mające zastosowanie, gdy takich odstępstw udzielono.

(11) Z uwagi na obecną sytuację epidemiologiczną i ze względów ostrożności zainteresowane państwa członkowskie Estonia, Łotwa, Litwa i Polska ustanowiły nowe obszary wystarczającej i odpowiedniej wielkości, jak opisano w częściach I, II i III załącznika do niniejszej decyzji, które są dostosowane do obecnej sytuacji epidemiologicznej i na których stosuje się odpowiednie ograniczenia dotyczące przemieszczania żywych świń, nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz świeżego mięsa wieprzowego i niektórych produktów wieprzowych. Sytuacja w odniesieniu do

([1]) Dziennik EFSA 2010; 8(3):1556.

([2]) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, s. 54).

▼B

afrykańskiego pomoru świń na Sardynii we Włoszech różni się od sytuacji w innych państwach członkowskich z powodu długiego okresu endemiczności choroby w tej części terytorium Włoch i wyspiarskie położenie geograficzne; uznaje się zatem za konieczne, aby część IV załącznika do niniejszej decyzji nadal obejmowała całe terytorium Sardynii we Włoszech.

(12) Obecnie stosowane ograniczenia weterynaryjne są szczególnie rygorystyczne na obszarach wymienionych w części III załącznika do niniejszej decyzji i w związku z tym mogą prowadzić do problemów logistycznych i problemów z dobrostanem zwierząt w przypadku, gdy ubój świń na danych obszarach nie będzie możliwy, w szczególności ze względu na brak odpowiedniej rzeźni lub ograniczenia możliwości ubojowych rzeźni na odpowiednich obszarach wymienionych w części III.

(13) Przemieszczanie żywych świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju stwarza mniejsze ryzyko niż inne rodzaje przemieszczania żywych świń, pod warunkiem że stosuje się środki zmniejszające ryzyko. Jest zatem właściwe, aby — w przypadku wystąpienia wyżej opisanych okoliczności — zainteresowane państwa członkowskie mogły wyjątkowo przyznawać odstępstwa w odniesieniu do wysyłki żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część III do natychmiastowego uboju do rzeźni znajdującej się poza tym obszarem w tym samym państwie członkowskim, pod warunkiem spełnienia rygorystycznych warunków, aby nie wpływać ujemnie na zwalczanie choroby.

(14) Dyrektywa Rady 64/432/EWG ([1]) i decyzja Komisji 93/444/EWG ([2]) stanowią, że przemieszczaniu zwierząt towarzyszyć muszą świadectwa zdrowia. Jeżeli odstępstwa od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji mają zastosowanie do żywych świń przeznaczonych do handlu wewnątrzunijnego lub na wywóz do państwa trzeciego, te świadectwa zdrowia powinny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji, aby zapewnić, by zawierały właściwe i dokładne informacje dotyczące zdrowia.

(15) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 ([3]) stanowi, że przemieszczaniu niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego muszą towarzyszyć świadectwa zdrowia. Aby zapobiec rozprzestrzenieniu się afrykańskiego pomoru świń na inne obszary Unii, jeżeli państwo członkowskie jest objęte zakazem wysyłania świeżej wieprzowiny, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny pochodzącej z niektórych części terytorium tego państwa członkowskiego lub ją zawierających, należy ustanowić określone wymogi, w szczególności w zakresie certyfikacji, dotyczące wysyłania takiego mięsa,

([1]) Dyrektywa Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64).

([2]) Decyzja Komisji 93/444/EWG z dnia 2 lipca 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad regulujących handel wewnątrzwspólnotowy niektórymi żywymi zwierzętami i produktami przeznaczonymi na wywóz do państw trzecich (Dz.U. L 208 z 19.8.1993, s. 34).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 599/2004 z dnia 30 marca 2004 r. dotyczące przyjęcia zharmonizowanego wzoru świadectwa i sprawozdania z kontroli związanych z wewnątrzwspólnotowym handlem zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 94 z 31.3.2004, s. 44).

▼B

surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych z pozostałych obszarów terytorium tego państwa członkowskiego nieobjętych takim zakazem, a świadectwa zdrowia powinny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji.

(16) Ponadto, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń na pozostałe obszary Unii i do państw trzecich, należy zapewnić, by wysyłanie świeżej wieprzowiny, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa świń pochodzących z państw członkowskich, których obszary zostały wymienione w załączniku, albo zawierających takie mięso, podlegało pewnym bardziej rygorystycznym warunkom. W szczególności taka świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne powinny posiadać specjalne oznakowanie, którego nie można pomylić ze znakami identyfikacyjnymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]) ani ze znakami jakości zdrowotnej dla wieprzowiny przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([2]).

(17) Okres stosowania środków przewidzianych w niniejszej decyzji powinien uwzględniać epidemiologię afrykańskiego pomoru świń oraz warunki odzyskania statusu wolnego od afrykańskiego pomoru świń zgodnie z Kodeksem Zdrowia Zwierząt Lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt, dlatego powinien obowiązywać co najmniej do dnia 31 grudnia 2018 r.

(18) Dla zachowania jasności należy uchylić decyzję wykonawczą 2014/178/UE i zastąpić ją niniejszą decyzją.

(19) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Paszy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

W niniejszej decyzji ustanawia się środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w państwach członkowskich lub na ich obszarach, jak określono w załączniku (zainteresowane państwa członkowskie).

Niniejsza decyzja ma zastosowanie bez uszczerbku dla planów zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacjach zdziczałych świń w zainteresowanych państwach członkowskich zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

([2]) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

▼B

Artykuł 2

Zakaz wysyłania z niektórych obszarów wymienionych w załączniku żywych świń, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę, a także przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń

Zainteresowane państwa członkowskie zakazują:

a) wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV;

b) wysyłania przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV;

c) wysyłania przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów zawierających wieprzowinę z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV;

d) wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV.

Artykuł 3

Odstępstwo od zakazu wysyłania żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. a) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę żywych świń z gospodarstwa znajdującego się na obszarach wymienionych w załączniku część II do innych obszarów na terytorium tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

1) świnie przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV; oraz

2) świnie zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym — z wynikiem ujemnym — na próbkach pobranych w okresie 15 dni przed datą przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wysyłki urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji Komisji 2003/422/WE ([1]); lub

([1]) Decyzja Komisji 2003/422/WE z dnia 26 maja 2003 r. zatwierdzająca podręcznik diagnostyczny dotyczący afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 143 z 11.6.2003, s. 35).

▼B

3) świnie pochodzą z gospodarstwa:

a) które co najmniej dwa razy do roku, w odstępach co najmniej 4 miesięcy, było poddawane inspekcjom właściwego organu weterynaryjnego, które:

(i) były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(ii) obejmowały badanie kliniczne i pobranie próbek, w ramach których świnie w wieku powyżej 60 dni zostały poddane testom laboratoryjnym zgodnie z procedurami kontrolnymi i dotyczącymi pobierania prób określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(iii) sprawdzały, czy zastosowano środki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE;

b) które wdrożyło ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

Artykuł 4

Odstępstwo od zakazu wysyłania przesyłek żywych świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju z obszarów wymienionych w załączniku część III oraz wysyłania przesyłek mięsa wieprzowego, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych uzyskanych z takich świń

Na zasadzie odstępstwa od zakazów przewidzianych w art. 2 lit. a) i c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę do natychmiastowego uboju żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część III na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego, w przypadku gdy istnieją ograniczenia logistyczne dotyczące możliwości ubojowych w rzeźniach zatwierdzonych przez właściwy organ zgodnie z art. 12, znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, pod warunkiem że:

1) świnie przebywały w tym gospodarstwie przez okres co najmniej 30 dni lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą przemieszczenia nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV;

2) świnie te spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3;

3) świnie przewożone są do natychmiastowego uboju bezpośrednio, bez zatrzymywania lub rozładunku, do rzeźni zatwierdzonej zgodnie z art. 12 oraz specjalnie wyznaczonej do tego celu przez właściwy organ;

4) właściwy organ odpowiedzialny za rzeźnię został poinformowany przez właściwy organ wysyłający o zamiarze wysłania świń i powiadamia właściwy organ wysyłający o ich przybyciu;

5) po przybyciu do rzeźni świnie te są trzymane i poddawane ubojowi oddzielnie od innych świń oraz poddawane są ubojowi w dniu, w którym ubojowi poddawane są wyłącznie te świnie z obszarów wymienionych w załączniku część III;

▼B

6) przewóz świń do rzeźni wewnątrz obszarów znajdujących się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III oraz przez obszary znajdujące się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III odbywa się określonymi z góry trasami przewozu, a pojazdy używane do transportu świń są czyszczone, w razie potrzeby poddawane dezynsekcji i dezynfekcji jak najszybciej po rozładunku;

7) zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, by świeże mięso wieprzowe, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskane z tych świń:

   a) były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12;

   b) były oznakowane zgodnie z art. 16;

   c) były wprowadzane do obrotu wyłącznie na terytorium tego państwa członkowskiego;

8) zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, by produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego uzyskane z tych świń zostały poddane obróbce w odrębnym systemie produkcji zatwierdzonym przez właściwy organ, który dopilnowuje, by produkt pochodny uzyskany z tych świń nie stwarzał żadnego ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

9) zainteresowane państwo członkowskie niezwłocznie poinformuje Komisję o przyznaniu odstępstwa zgodnie z niniejszym artykułem i przekazuje nazwę(-y) i adres(-y) rzeźni zatwierdzonej(-ych) na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Odstępstwo od zakazu wysyłania z obszarów wymienionych w załączniku część III przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część III wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

a) zostały pozyskane od świń, które były utrzymywane od urodzenia w gospodarstwie znajdującym się poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

b) zostały pozyskane od świń, które spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające zostały wyprodukowane, były przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

▼B

c) zostały wyprodukowane i przetworzone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

Artykuł 6

Odstępstwo od zakazu wysyłania z obszarów wymienionych w załączniku część IV przesyłek wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających

Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. c) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część IV wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych, wieprzowych produktów mięsnych oraz wszelkich innych produktów składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, pod warunkiem że produkty te:

a) zostały pozyskane od świń, które były utrzymywane od urodzenia w gospodarstwie znajdującym się poza obszarami wymienionymi w załączniku, a wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej wieprzowiny lub ją zawierające były produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12; lub

b) zostały wyprodukowane i przetworzone zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

Artykuł 7

Odstępstwo od zakazu wysyłania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV

1. Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w art. 2 lit. d) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie produktów pochodnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 ([1]), uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku część III i IV, pod warunkiem że te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkty pochodne nie stwarzają żadnego ryzyka w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń.

▼M2

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu przewidzianego w art. 2 lit. d) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłkę produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń innych niż zdziczałe, w tym nieprzetworzonych martwych zwierząt z gospodarstw lub tusz z rzeźni zatwierdzonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, do zakładu przetwórczego, spalarni lub współspalarni, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, znajdujących się poza obszarami wymienionymi w załączniku część III, pod warunkiem że:

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (WE) nr 1774/2002 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1).

▼B

a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego pochodzą z gospodarstw lub rzeźni znajdujących się na obszarach wymienionych w załączniku część III, na których nie wystąpiło ognisko afrykańskiego pomoru świń w okresie co najmniej 40 dni przed datą wysyłki;

b) każdy samochód ciężarowy i inny pojazd, który jest używany do przewozu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, został indywidualnie zarejestrowany przez właściwy organ zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, oraz:

(i) zakryty i zabezpieczony przed wyciekiem przedział do transportu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego został skonstruowany w sposób umożliwiający jego skuteczne oczyszczanie i dezynfekcję, a konstrukcja podłóg ułatwiała odprowadzanie i zbieranie cieczy;

(ii) wniosek o rejestrację samochodu ciężarowego i innych pojazdów zawiera dowód na to, że dany samochód ciężarowy lub pojazd były poddawane regularnym kontrolom technicznym z wynikiem pozytywnym;

(iii) każdy samochód ciężarowy musi być wyposażony w system nawigacji satelitarnej w celu określenia jego lokalizacji w czasie rzeczywistym. Operator transportu umożliwia właściwemu organowi kontrolę w czasie rzeczywistym ruchu samochodu ciężarowego i utrzymuje rejestry elektroniczne tego ruchu przez co najmniej 2 miesiące;

c) po załadunku przedział do transportu tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego zostaje zaplombowany przez urzędowego lekarza weterynarii. Wyłącznie urzędowy lekarz weterynarii może złamać plombę i zastąpić ją nową. Każdy załadunek lub zastąpienie plomby zgłasza się właściwemu organowi;

d) zakazany jest wszelki wjazd samochodów ciężarowych lub pojazdów do gospodarstw, w których utrzymywane są świnie, a właściwy organ zapewnia zbiórkę tusz wieprzowych;

e) transport do wyżej wymienionych zakładów odbywa się bezpośrednio wyłącznie do tych zakładów, bez zatrzymywania się na trasie zatwierdzonej przez właściwy organ, od wyznaczonego punktu dezynfekcji przy wyjeździe z obszaru wymienionego w załączniku część III. W wyznaczonym punkcie dezynfekcji samochody ciężarowe i pojazdy muszą zostać poddane należytemu czyszczeniu i dezynfekcji pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;

f) każdej przesyłce produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego towarzyszy należycie wypełniony dokument handlowy, o którym mowa w rozdziale III załącznika VIII do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 ([1]). Urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za zakład przetwórczy miejsca przeznaczenia musi potwierdzić każde przybycie właściwemu organowi, o którym mowa w lit. b) ppkt (iii);

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

▼B

g) po wyładowaniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego samochód ciężarowy lub pojazd oraz wszelkie inne urządzenia używane w transporcie tych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które mogą być skażone, zostają oczyszczone, zdezynfekowane i, w razie potrzeby, poddane dezynsekcji w całości na zamkniętym obszarze zakładu przetwórczego pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. Zastosowanie ma art. 12 lit. a) dyrektywy 2002/60/WE;

h) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego są przetwarzane bezzwłocznie. Wszelkie składowanie w zakładzie przetwórczym jest zakazane;

i) właściwy organ dopilnowuje, aby wysyłka produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie przekraczała odnośnych dziennych zdolności przetwórczych zakładu przetwórczego;

j) przed pierwszą wysyłką z załącznika część III właściwy organ zapewnia przeprowadzenie koniecznych uzgodnień z odpowiednimi organami w rozumieniu lit. c) załącznika VI do dyrektywy 2002/60/WE w celu zapewnienia planu na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, systemu hierarchii służbowej i pełnej współpracy służb w przypadku wypadków podczas transportu, poważnej awarii samochodu ciężarowego lub pojazdu lub jakichkolwiek oszukańczych działań operatora. Operatorzy samochodów ciężarowych niezwłocznie powiadamiają właściwy organ o każdym wypadku lub awarii samochodu ciężarowego lub pojazdu.

Artykuł 8

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby żywe świnie nie były wysyłane z ich terytoriów do innych państw członkowskich i państw trzecich, chyba że te żywe świnie pochodzą z:

a) spoza obszarów wymienionych w załączniku;

b) z gospodarstwa, do którego w okresie co najmniej 30 dni bezpośrednio poprzedzających wysyłkę nie wprowadzano żywych świń pochodzących z obszarów wymienionych w załączniku.

2. Na zasadzie odstępstwa od zakazu określonego w ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie żywych świń z gospodarstwa położonego na obszarze wymienionym w załączniku część I, o ile te żywe świnie spełniają następujące warunki:

a) przebywały w tym gospodarstwie nieprzerwanie przez okres co najmniej 30 dni przed datą wysyłki lub od urodzenia, a w okresie co najmniej 30 dni przed datą wysyłki nie wprowadzono do tego gospodarstwa żadnych żywych świń z obszarów wymienionych w załączniku;

b) pochodzą z gospodarstwa, które wdraża ustanowione przez właściwy organ wymogi bezpieczeństwa biologicznego w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń;

▼B

c) zostały poddane badaniom laboratoryjnym pod kątem afrykańskiego pomoru świń, przeprowadzonym — z wynikiem ujemnym — na próbkach pobranych w okresie 15 dni przed datą przemieszczenia zgodnie z procedurami pobierania próbek określonymi w planie zwalczania afrykańskiego pomoru świń, o którym mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji, zaś w dniu wysłania urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne pod kątem afrykańskiego pomoru świń zgodnie z procedurami kontrolnymi i pobierania próbek określonymi w rozdziale IV część A w załączniku do decyzji 2003/422/WE; lub

d) pochodzą z gospodarstwa, w którym co najmniej dwa razy w roku, w odstępie co najmniej 4 miesięcy, odbywały się inspekcje właściwego organu weterynaryjnego, które:

(i) były zgodne z wytycznymi i procedurami określonymi w rozdziale IV załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(ii) obejmowały badanie kliniczne i pobranie próbek, w ramach których świnie w wieku powyżej 60 dni zostały poddane testom laboratoryjnym zgodnie z procedurami kontrolnymi i dotyczącymi pobierania prób określonymi w rozdziale IV część A załącznika do decyzji 2003/422/WE;

(iii) sprawdzały, czy zastosowano środki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE.

3. W przypadku przesyłek żywych świń spełniających warunki odstępstwa przewidziane w ust. 2, dodaje się następujące uzupełniające sformułowanie do odpowiednich dokumentów weterynaryjnych lub świadectw zdrowia, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 64/432/EWG oraz w art. 3 ust. 1 decyzji 93/444/EWG:

„Świnie zgodne z art. 8 ust. 2 decyzji 2014/709/UE (*).

(*) Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63.”

.

Artykuł 9

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich przesyłek nasienia, komórek jajowych i zarodków świń z obszarów wymienionych w załączniku

Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby z jego terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek zawierających następujące produkty:

a) nasienie świń, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanych w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy Rady 90/429/EWG ([1]) i który jest położony poza obszarami wymienionymi w części II, III i IV załącznika do niniejszej decyzji;

([1]) Dyrektywa 90/429 Rady EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 62).

▼B

b) komórki jajowe i zarodki świń, chyba że komórki jajowe i zarodki pochodzą od loch dawczyń trzymanych w gospodarstwach spełniających wymogi art. 8 ust. 2 i położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a zarodki zostały poczęte lub wytworzone przy użyciu nasienia spełniającego warunki określone w lit. a).

Artykuł 10

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby z ich terytorium nie wysyłano do innych państw członkowskich ani do państw trzecich przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń, chyba że te produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego uzyskano ze świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i do państw trzecich produktów pochodnych uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń z obszarów wymienionych w załączniku część II, III i IV, pod warunkiem że:

a) te produkty uboczne zostały poddane obróbce, która gwarantuje, że produkt pochodny uzyskany ze świń nie stwarza żadnego ryzyka, jeżeli chodzi o afrykański pomór świń;

b) przesyłkom produktów pochodnych towarzyszy dokument handlowy wystawiony zgodnie z rozdziałem III załącznika VIII do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

Artykuł 11

Zakaz wysyłania do innych państw członkowskich i do państw trzecich świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

1. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby przesyłki świeżej wieprzowiny ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku oraz surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z mięsa tych świń lub zawierające mięso z tych świń nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani państw trzecich, z wyjątkiem przypadków, gdy taką wieprzowinę wyprodukowano ze świń pochodzących i sprowadzanych z gospodarstw położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III lub IV.

▼M1

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część II, III lub IV, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które od urodzenia były trzymane w gospodarstwach położonych poza obszarami wymienionymi w załączniku część II, III i IV, a świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne są produkowane, przechowywane i przetwarzane w zakładach zatwierdzonych zgodnie z art. 12.

▼M1

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 zainteresowane państwa członkowskie, na których terytoriach położone są obszary wymienione w załączniku część II, mogą zezwolić na wysyłanie do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, o której mowa w ust. 1, oraz surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne uzyskano ze świń, które spełniają wymogi określone w art. 3 ust. 1 i 2 lub 3.

▼B

Artykuł 12

Zatwierdzanie rzeźni, zakładów rozbioru i zakładów przetwórstwa mięsnego do celów art. 4, 5 i 6 oraz art. 11 ust. 2

Właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego zatwierdza do celów art. 4, 5 i 6 oraz art. 11 ust. 2 tylko te rzeźnie, zakłady rozbioru i zakłady przetwórstwa mięsnego, w których świeża wieprzowina, surowe wieprzowe wyroby mięsne i wieprzowe produkty mięsne składające się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierające, o ile to mięso, wyroby i produkty kwalifikują się do wysyłania do innych państw członkowskich i państw trzecich na zasadzie odstępstw określonych w art. 4 do 6 oraz art. 11 ust. 2, są produkowane, przechowywane i przetwarzane osobno od innych produktów składających się ze świeżej wieprzowiny lub ją zawierających oraz osobno od surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, gdy ta wieprzowina pochodzi ze świń pochodzących lub sprowadzanych z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku, inne niż zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 13

Odstępstwo od zakazu wysyłania świeżej wieprzowiny oraz niektórych surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych z obszarów wymienionych w załączniku

Na zasadzie odstępstwa od art. 11 zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie z obszarów wymienionych w załączniku część II, III lub IV do innych państw członkowskich i państw trzecich świeżej wieprzowiny, surowych wieprzowych wyrobów mięsnych i wieprzowych produktów mięsnych składających się z takiej świeżej wieprzowiny lub ją zawierających, o ile te produkty:

a) były produkowane i przetwarzane zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/99/WE;

b) podlegają certyfikacji weterynaryjnej zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/99/WE;

c) posiadają stosowne świadectwo zdrowia w handlu wewnątrzunijnym określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 599/2004, a w części II świadectwa znajduje się następujący wpis:

„Produkty zgodne z decyzją wykonawczą Komisji nr 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich (*).

(*) Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63.”
.

▼B

Artykuł 14

Informacje dotyczące art. 11, 12 i 13

Co sześć miesięcy od daty niniejszej decyzji państwa członkowskie przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim aktualny wykaz zatwierdzonych zakładów, o których mowa w art. 12, oraz wszelkie informacje dotyczące stosowania art. 11, 12 i 13.

Artykuł 15

Środki dotyczące żywych zdziczałych świń, świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z mięsa zdziczałych świń lub zawierających takie mięso

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) żywe zdziczałe świnie z obszarów wymienionych w załączniku nie były wysyłane do innych państw członkowskich ani na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

b) do innych państw członkowskich lub na inne obszary na terytorium tego samego państwa członkowskiego nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku przesyłki świeżego mięsa zdziczałych świń, surowych wyrobów mięsnych ani produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b) zainteresowane państwa członkowskie mogą zezwolić na wysyłanie przesyłek świeżego mięsa zdziczałych świń, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z takiego mięsa lub je zawierających z obszarów wymienionych w załączniku część I do innych obszarów terytorium tego samego państwa członkowskiego niewymienionych w załączniku, pod warunkiem że te zdziczałe świnie zostały zbadane zgodnie z procedurami diagnostycznymi określonymi w rozdziale VI część C i D załącznika do decyzji 2003/422/WE, a wyniki tych badań były ujemne.

Artykuł 16

Specjalny znak jakości zdrowotnej i wymagania w zakresie certyfikacji świeżego mięsa, surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych objętych zakazem, o którym mowa w art. 2, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 1

Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby świeże mięso, surowe wyroby mięsne i produkty mięsne objęte zakazami, o których mowa w art. 2, art. 11 ust. 1 i art. 15 ust. 1, były oznakowane specjalnym znakiem jakości zdrowotnej, który nie ma kształtu owalnego i nie można go pomylić ze:

a) znakiem identyfikacyjnym dla surowych wyrobów mięsnych i produktów mięsnych składających się z wieprzowiny lub ją zawierających, określonym w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004;

b) znakiem jakości zdrowotnej dla świeżej wieprzowiny określonym w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

▼B

Artykuł 17

Wymagania dotyczące gospodarstw i środków transportu na obszarach wymienionych w załączniku

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) warunki określone w art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie oraz tiret od czwartego do siódmego dyrektywy 2002/60/WE były stosowane w gospodarstwach trzody chlewnej położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji;

b) pojazdy, których używano do przewozu świń lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ze świń pochodzących z gospodarstw położonych na obszarach wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji, były oczyszczane i dezynfekowane natychmiast po każdym przewozie, a przewoźnik dostarczał i przewoził w pojeździe dowód takiego oczyszczenia i dezynfekcji.

Artykuł 18

Wymagania dotyczące przekazywania informacji przez państwa członkowskie

Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję i inne państwa członkowskie na forum Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz o wynikach nadzoru nad afrykańskim pomorem świń przeprowadzonego na obszarach wymienionych w załączniku, jak przewidziano w planach zwalczania afrykańskiego pomoru świń w populacji zdziczałych świń zatwierdzonych przez Komisję zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/60/WE, o których to planach mowa w art. 1 akapit drugi niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Zgodność z niniejszą decyzją

Państwa członkowskie wprowadzają zmiany do środków stosowanych w handlu, tak by dostosować je do niniejszej decyzji, oraz odpowiednio i niezwłocznie rozpowszechniają informacje o przyjętych środkach. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych środkach.

Artykuł 20

Uchylenie

Decyzja wykonawcza 2014/178/UE traci moc.

Artykuł 21

Stosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Artykuł 22

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

▼M7

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— linn Kallaste,

— linn Kunda,

— linn Mustvee,

— linn Pärnu,

— linn Rakvere,

— linn Tartu,

— maakond Harjumaa,

— maakond Läänemaa,

— vald Alatskivi,

— vald Are,

— vald Audru,

— vald Haaslava,

— vald Halinga,

— vald Haljala,

— vald Kadrina,

— vald Kambja,

— vald Kasepää,

— vald Koonga,

— vald Laekvere,

— vald Lavassaare,

— vald Luunja,

— vald Mäksa,

— vald Meeksi,

— vald Paikuse,

— vald Pala,

— część valdu Palamuse położona na wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— vald Peipsiääre,

— vald Piirissaare,

— vald Rägavere,

— vald Rakvere,

— vald Saare,

▼M7

— vald Sauga,

— vald Sindi,

— vald Sõmeru,

— vald Surju,

— część valdu Tabivere położona na wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— vald Tahkuranna,

— vald Tapa,

— część valdu Tartu położona na wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— vald Tootsi,

— vald Tori,

— vald Tõstamaa,

— vald Vara,

— vald Varbla,

— vald Vihula,

— vald Vinni,

— vald Viru-Nigula,

— vald Võnnu.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— w novads Krimuldas – pagasts Krimuldas,

— w novads Ogres – pagasti Lauberes, Suntažu, Ķeipenes, Taurupes, Ogresgala i Mazozolu,

— w novads Priekuļu – pagasti Priekuļu i Veselavas,

— novads Amatas,

— novads Cēsu,

— novads Ikšķiles,

— novads Inčukalna,

— novads Jaunjelgavas,

— novads Ķeguma,

— novads Lielvārdes,

— novads Līgatnes,

— novads Mālpils,

— novads Neretas,

▼M7

— novads Ropažu,

— novads Salas,

— novads Sējas,

— novads Siguldas,

— novads Vecumnieku,

— novads Viesītes.

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Jurbarkas – seniūnija Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus i Juodaičių,

— w rajono savivaldybė Pakruojis – seniūnija Klovainių, Rozalimo i Pakruojo,

— w rajono savivaldybė Panevežys – seniūnija Krekenavos, Upytės, Naujamiesčio i Smilgių,

— w rajono savivaldybė Raseiniai – seniūnija Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų i Šiluvos,

— w rajono savivaldybė Šakiai – seniūnija Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,

— rajono savivaldybė Pasvalys,

— rajono savivaldybė Vilkaviškis,

— rajono svaivaldybė Radviliškis,

— savivaldybė Kalvarija,

— savivaldybė Kazlų Rūda,

— savivaldybė Marijampolė.

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

— gminy Augustów z miastem Augustów, Nowinka, Sztabin i Bargłów Kościelny w powiecie augustowskim,

— gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady, Dobrzyniewo Duże oraz część gminy Zabłudów (południowo-zachodnia część gminy ograniczona drogą nr 19 i – na jej przedłużeniu – drogą nr 685) w powiecie białostockim,

— gminy Czyże, Hajnówka z miastem Hajnówka, Dubicze Cerkiewne, Kleszczele i Czeremcha w powiecie hajnowskim,

— gminy Grodzisk, Dziadkowice i Milejczyce w powiecie siemiatyckim,

— gminy Kobylin-Borzymy, Kulesze Kościelne, Sokoły, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo i Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,

▼M7

— gminy Krasnopol i Puńsk w powiecie sejneńskim,

— gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki w powiecie suwalskim,

— gmina Rutki w powiecie zambrowskim,

— gminy Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim,

— powiat bielski,

— powiat miasta Białystok,

— powiat miasta Suwałki,

— powiat moniecki.

CZĘŚĆ II

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— linn Vändra,

— linn Viljandi,

— maakond Ida-Virumaa,

— maakond Põlvamaa,

— maakond Raplamaa,

— część valdu Suure-Jaani położona na zachód od drogi 49,

— część valdu Tamsalu położona na północny wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— część valdu Viiratsi położona na zachód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,

— vald Abja,

— vald Häädemeeste,

— vald Halliste,

— vald Karksi,

— vald Kõpu,

— vald Pärsti,

— vald Saarde,

— vald Vändra.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— w novads Krimuldas – pagasts Lēdurgas,

— w novads Limbažu – pagasti Skultes, Vidrižu, Limbažu i Umurgas,

— w novads Ogres – pagasti Krapes, Madlienas i Menģeles,

▼M7

— w novads Priekuļu – pagasti Liepas i Mārsnēnu,

— w novads Salacgrīvas – pagasts Liepupes,

— novads Aizkraukles,

— novads Aknīstes,

— novads Alūksnes,

— novads Apes,

— novads Baltinavas,

— novads Balvi,

— novads Cesvaines,

— novads Ērgļu,

— novads Gulbenes,

— novads Ilūkstes,

— novads Jaunpiepalgas,

— novads Jēkabpils,

— novads Kocēnu,

— novads Kokneses,

— novads Krustpils,

— novads Līvānu,

— novads Lubānas,

— novads Madonas,

— novads Pārgaujas,

— novads Pļaviņu,

— novads Raunas,

— novads Rugāju,

— novads Skrīveru,

— novads Smiltenes,

— novads Varakļānu,

— novads Vecpiebalgas,

— novads Viļakas, republikas pilsēta Jēkabpils,

— republikas pilsēta Valmiera.

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnija Andrioniškis, Anykščiai, Debeikiai, Kavarskas, Kurkliai, Skiemonys, Traupis, Troškūnai, Viešintos oraz część Svėdasai położona na południe od drogi nr 118,

— w rajono savivaldybė Jonava – seniūnija Šilų, Bukonių oraz, w Žeimių seniūnija – kaimas Biliuškiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,

▼M7

— w rajono savivaldybė Kaišiadorys – seniūnija Kaišiadorių apylinkės, Kruonio, Nemaitonių, Paparčių, Žąslių, Žiežmarių, Žiežmarių apylinkės oraz część seniūnija Rumšiškių położona na południe od drogi N. A1,

— w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnija Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių i Zapyškio,

— w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,

— w rajono savivaldybė Kupiškis – seniūnija Alizava, Kupiškis, Noriūnai i Subačius,

— w rajono savivaldybė Panevėžys – the seniūnija Karsakiškio, Miežiškių, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Raguvos, Vadoklių i Velžio,

— w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnija Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškių, Butrimonių, Eišiškių, Poškonių, Dieveniškių

— w rajono savivaldybė Varėna – seniūnija Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,

— miesto savivaldybė of Alytus,

— miesto savivaldybė Kaišiadorys,

— miesto savivaldybė Kaunas,

— miesto savivaldybė Panevėžys,

— miesto savivaldybė Vilnius,

— rajono savivaldybė Alytus,

— rajono savivaldybė Biržai,

— rajono savivaldybė Druskininkai,

— rajono savivaldybė Lazdijai,

— rajono savivaldybė Prienai,

— rajono savivaldybė Širvintos,

— rajono savivaldybė Ukmergė,

— rajono savivaldybė Vilnius,

— savivaldybė Birštonas,

— savivaldybė Elektrėnai.

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

— gminy Czarna Białostocka, Supraśl, Wasilków i część gminy Zabłudów (północno-wschodnia część gminy ograniczona drogą nr 19 i – na jej przedłużeniu – drogą nr 685) w powiecie białostockim,

▼M7

— gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Nowy Dwór i Sidra w powiecie sokólskim,

— gminy Giby i Sejny z miastem Sejny w powiecie sejneńskim,

— gminy Lipsk i Płaska w powiecie augustowskim,

— gminy Narew, Narewka i Białowieża w powiecie hajnowskim.

CZĘŚĆ III

1. **Estonia**

Następujące obszary Estonii:

— linn Elva,

— linn Jõgeva,

— linn Põltsamaa,

— linn Võhma,

— maakond Järvamaa,

— maakond Valgamaa,

— maakond Võrumaa,

— część valdu Palamuse położona na zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— część valdu Suure-Jaani położona na wschód od drogi 49,

— część valdu Tabivere położona na zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— część valdu Tamsalu położona na południowy zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— część valdu Tartu położona na zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,

— część valdu Viiratsi położona na wschód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,

— vald Jõgeva,

— vald Kolga-Jaani,

— vald Konguta,

— vald Kõo,

— vald Laeva,

— vald Nõo,

— vald Paistu,

— vald Pajusi,

— vald Põltsamaa,

— vald Puhja,

— vald Puurmani,

— vald Rakke,

▼M7

— vald Rannu,

— vald Rõngu,

— vald Saarepeedi,

— vald Tähtvere,

— vald Tarvastu,

— vald Torma,

— vald Ülenurme,

— vald Väike-Maarja.

2. **Łotwa**

Następujące obszary Łotwy:

— W novads Limbažu – pagasti Wilkins, Pale i Kataru,

— w novads Salacgrīvas – pagasti Aliažu i Salacgrīvas,

— novads Aglonas,

— novads Alojas,

— novads Beverīinas,

— novads Burtnieku,

— novads Ciblas,

— novads Dagdas,

— novads Daugavpils,

— novads Kārsavas,

— novads Krāslavas,

— novads Ludzas,

— novads Mazsalacas,

— novads Naukšēnu,

— novads Preiļu,

— novads Rēzeknes,

— novads Riebiņu,

— novads Rūjienas,

— novads Strenču,

— novads Valkas,

— novads Vārkavas,

— novads Viļānu,

— novads Zilupes,

— republikas pilsēta Daugavpils,

— republikas pilsēta Rēzekne.

▼M7

3. **Litwa**

Następujące obszary Litwy:

— w rajono savivaldybė Anykščiai – część seniūnija Svėdasai położona na północ od drogi nr 118,

— w rajono savivaldybė Jonava – seniūnija Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos oraz, w seniūnija Žeimiai – kaimas Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žeimių gst., Žieveliškiai i Žeimių miestelis,

— w rajono savivaldybė Kaišiadorys – seniūnija Palomenės, Pravieniškių oraz część seniūnija Rumšiškių położona na północ od drogi N. A1,

— w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnija Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos i Neveronių,

— w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Pelėdnagių,

— w rajono savivaldybė Kupiškis – seniūnija Šimonys i Skapiškis,

— w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnija Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos, Kalesninkų,

— w rajono savivaldybė Varėna – seniūnija Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos, Vydenių,

— miesto savivaldybė Jonava,

— rajono savivaldybė Ignalina,

— rajono savivaldybė Moletai,

— rajono savivaldybė Rokiškis,

— rajono savivaldybė Švencionys,

— rajono savivaldybė Trakai,

— rajono savivaldybė Utena,

— rajono savivaldybė Zarasai,

— savivaldybe Visaginas.

4. **Polska**

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

— gminy Gródek i Michałowo w powiecie białostockim,

— gminy Krynki, Kuźnica, Sokółka i Szudziałowo w powiecie sokólskim.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

wszystkie regiony Sardynii.